

နေထွက် ဘုရင်မ ဒုန့်ရွှေမျှား

QUEEN OF DAWN by SIR RIDER HAGGARD

ဒဂုံရွှေမျှား
(၁၈၉၅-၁၉၈၂)

ဒဂုံရွှေမျှားသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂) ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့၌ အဖကုန်သည် ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိဒေါ်စော(စောကလေး)တို့ မှ မွေးဖွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည်။ ။ အမည်ရင်း ဦးတင်၊ ငယ်စဉ်က အိမ်တွင် မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်ဆရာများ ဖြင့် ပညာစတင်သင်ကြားခဲ့ပြီး တတိယတန်းမှ စ၍ ပြည်မြို့ အစိုးရဟိုက်စကူးကျောင်းတွင် တတိယတန်းမှ ဒဿမတန်း အောင်သည် အထိ သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ ၁၉၁၃-၁၄ခုနှစ်တွင် ဒဿမတန်းအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ခေတ္တမျှ တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။ ။ နောက် စပါးကုန်သည် အလုပ်လုပ်သည်။ ။ ထိုသို့လုပ်ရင်း စပါးကုန်သည် ၊ မြေပိုင်ရှင်၊ သမာဓိမြို့ဝန် ဦးပြုံး၏ သမီး ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်မြင်၍ ရှေ့နေဘဝ၊ နောက် သတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်၊ သတင်းထောက်၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာဘဝများကိုရရှိခဲ့ပြီး စစ်ကြိုခေတ်၊ မြန်မာစာရေးဆရာများ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျားကာလမှာ ပင် "ပြည်မောင်တင်" ကလောင်အမည်၊ နောင် "ဒဂုံရွှေမျှား"ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

၁၉၁၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် သူရိယမဂ္ဂဇင်းထွက်ပေါ်လာသောအခါ "ဝ

တ္ထုရေးသူများကို ဆုပေးမည့် အကြောင်း" ပါလာသဖြင့် "ဝီလျံရှိတ်စပီးယား"(William Shakespere) ၏ "အော်သယ်လို" (Othello) ပြဇာတ်ပုံဝတ္ထုကိုမြန်မာမှုပြု၍ "ချင်းဗိုလ်မောင်တက်တူ" အမည်ခံပြီး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရာ မေလထုတ် သူရိယမဂ္ဂဇင်း (ရေးသူဆုရသည်) ကဏ္ဍတွင် စတင်ဖော်ပြခံရသည် ။ ဆုငွေ ၁၅/ ကျပ်ရသည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံးဝတ္ထုတိုလက်ရာ ဖြစ်သည် ။ နောက် သူရိယ၊ ဒဂုန်၊ မြန်မာ့အလင်း၊ ကြည်တော်မူ အစရှိသော မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဝတ္ထုစာပေလက်ရာများ ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည် ။ ဆောင်းပါးအနေဖြင့် သူရိယမဂ္ဂဇင်းမှာ ပင် Wide World မဂ္ဂဇင်းမှ ဂျာမန်စစ်သုံ့ပန်း အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း ဆောင်းပါးသည် ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ ပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါး လက်ရာဖြစ်သည် ။

ပထမဦးဆုံး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည် "လျှို့ဝှက်သော စာအိတ်ကြီး" (The Sealed Envelope) သည် ပြည်တော်မူ မဂ္ဂဇင်းတွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ပြည်တော်မူ ကုမ္ပဏီမှ ပင် သုံးမတ်တန် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည် ။ ဘားမင်းနီးယားဖလင်ရှပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးထိန်လာရောက်ဝယ်ယူပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ပြသခဲ့ရသည် ။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ကုန်သည် အဖြစ် လုပ်ကိုင်ရင်း အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာ၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ယနေ့အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစုံ (Tib Bit) ဂျာနယ်၊ ဗမာခေတ်နှင့် ရှေ့ဆောင်သတင်းစာများ ၌ သတင်းအယ်ဒီတာ၊ နောက် စာပေဗိမာန်တွင် စာပြု၊ လက်ထောက်စာတည်း စသဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ။ ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၁၄ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ကွယ်လွန်သည် အထိ စာရေးသက် (၅၈) နှစ်အတွင်း စာအုပ်လုံးချင်း (၆၀)ကျော် (စုံထောက်ဦးထင်ကျော်၊ ထောင်မင်းသားဦး

ဘိုးထော်၊ ကလိန်မောင်မောင်ထွန်း၊ အမ်ကြာရိုး၊ စောရမောင်၊ ကလိမ်ခြုံရှေ့နေ အစရှိသောပင်ကိုရေးနှင့် မှီငြမ်းဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အပါအဝင် ဝတ္ထုတိုပေါင်း (၄၇၃)ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်းဝတ္ထုတို/ရှည် (၁၁၆) ပုဒ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် မှီငြမ်း ပြုစာအုပ် (၆၁)အုပ်၊ ပင်ကိုရေးဝတ္ထုစာအုပ် (၁၉) အုပ်၊ ဘာသာပြန်နှင့် ပင်ကိုရေး ဆောင်းပါးပေါင်း (၁၄၇) ပုဒ်၊ ဘဝအတွေ့အကြုံ စာအုပ် (၁) အုပ်)စသဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရသည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေဆု သုံးကြိမ်ရရှိခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန်ဘာသာပြန်ဆုအဖြစ် "ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး" (Robinson Crusoe)စာအုပ်ဖြင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆု၊ အနုပညာစာပေ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုဆုအား "မြို့ဝန်မင်း၏ဘဝခရီး" (The Mayer of Casterbridge) ဝတ္ထုဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံး ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန်စာမူပြိုင်ပွဲ၊ ဘာသာပြန်စာပေဆုအဖြစ် "မွန်းတည့်ရန် (၂) မိနစ်အလို"စာအုပ် (စာမူ)ဖြင့် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုစာပေလက်ရာများ အပြင် ခရီးသွားစာပေ၊ စာပေသမိုင်းစာပေ "မြန်မာနိုင်ငံ စာပေဆုများ "ပထမတွဲ၊ ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိစာပေ (ဘဝနှင့် အတွေ့အကြုံ (Quality) စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၀ ဒုတိယအကြိမ်)၊ ရုပ်ပုံလွှာဆောင်းပါးများ (ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၊ မင်းဆွေစသဖြင့်) ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှားနှင့် ပတ်သက်၍ နတ်နွယ်၏ မိမိဆရာ စာရေးဆရာများတွင် -

(အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်ကို ဆရာကြောင့်

သိခဲ့ရသည်။ ဆရာသည် ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ ဝတ္ထုအပုဒ် (၂၀) ကို ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်။ လူဖြူဘုရင်မကို အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဆရာ၏ အမည်နှင့် ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ အမည်သည် ခေါင်းထဲတွင် အမြဲလိုပင် ယှဉ်တွဲပြီး ပေါ်လာတတ်သည်။) ဟူ၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ (ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ် Sir Rider Haggard) ၏ ဝတ္ထု "လူဖြူဘုရင်မ" (Allan Quatermain) မှ စ၍ "ကမ္ဘာကိုကိုင်လုပ်သူ" (When the world shook) အထိ (၂၄)အုပ်တိတိ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။)

၁၉၆၇ ခုနှစ်ထုတ် "စာပေစာတမ်းများ" စာအုပ်တွင် "မောင်သိန်းနိုင်" ၏ စာတမ်း၌ (ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေမျှားရဲ့ ဩဝါဒကလည်း အလွန်မှတ်သားစရာကောင်းပါတယ်။)

စကားပြေဆိုသည် မှာ အခြားမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပြောဆိုနေသော စကားများ ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စကားပြောသောအခါ ရှင်းနိုင်သမျှရှင်းအောင် ပြော၏။ ပါဠိ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာများကို မသုံးဘဲ ရိုးရိုးနှင့် တုံးတံ့ပြော၏။

အဲဒီအဆိုအမိန့်တွေကို အတိုချုပ်လိုက်ရင် လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်းရေးတဲ့ စကားပြေဟာ အကောင်းဆုံး စာဖတ်သ နားလည်လေ ကောင်းပဲ၊ ဒါပါပဲ) ဟူ၍ စာတမ်းတင်သွင်းခဲ့ပါသည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ "ထောင်မင်းသားဦးဘိုးထော်" ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်သည် ၁၉၆၀ ခုနှစ် "အရှေ့တိုင်းဝတ္ထုတို ၅၀" (50 Oriental Stories) တွင် (A Prince of the Jail) အမည်ဖြင့် ထည့်သွင်း ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ အခြားနိုင်ငံခြား စာပေလက်ရာများ လည်း ရှိသေးသည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် စာပေခံယူချက်အပေါ် ဤသို့ သဘောထားပါသည်။

(လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို ရေးလျှင် သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ပါ ရေးရပေမည်။ သို့မှ လည်း သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပြည့်စုံမည်။ လူသားများ သည် တစ်ယောက်တည်း နေကြသူများ မဟုတ်ဘဲ မိမိအသိုင်းအဝိုင်းဖြင့် နေကြသူများ ဖြစ်၍ သူ့ အကြောင်းကိုရေးလျှင် သူ အသိုင်းအဝိုင်းပါမှ သာ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြည့်စုံပေမည်။)

ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည် ။ အသက် (၈၇) ခုနှစ် အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ စိန်ဖေတင်(ကွယ်လွန်) အပါအဝင် သားသမီး (၅) ဦး ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

အခန်း [၁]

အီဂျစ်ပြည်ကြီးကား စစ်မီးကြောင့် နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့၏။ မြောက်ဘက်ပိုင်းရှိ "မန်းဖစ်" မြို့၊ "တန်နစ်"မြို့နှင့် ပင်လယ်တွင်းသို့ နိုင်းမြစ် ဖြာထွက်စီးဆင်းရာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသအားလုံးတွင် နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးသားတို့ ၏ အဆက်အနွယ်များ သည် ရှေးအခါကပင် တိုင်းပြည်အတွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်ကာ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ပြာသာဒ်များကို ဖျက်ဆီးကြပြီးနောက် ပြည်တွင်းမှ အဆီအနှစ်တို့ ကို စုပ်ယူပြီးလျှင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ကြကုန်၏။

တောင်ဘက်ပိုင်းရှိ "သီဗီ" မြို့တွင် ကား ရှေးဟာရီဘုရင်များ ၏ အဆက်အနွယ်များ သည် ပြုတ်လုတ်ကာ အုပ်စိုး၍ နေရရှာ၏။ သို့စဉ်လျက် ရံဖန်ရံခါ မြောက်ပိုင်းတွင် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော သိုးထိန်းဘုရင်များ ခေါ် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့် "ဆီမက်တစ် သို့မဟုတ် ဗီဒူဝင်" ဘုရင်များအား တိုင်းပြည်မှ မောင်းထုတ်ရန် ကြိုးစားကြသေး၏။ သို့သော် အင်အားနည်းပါးလွန်းရကား အောင်မြင်ရန် ဝေးစွာ အရေးနိမ့်ခဲ့သည် သာ ဖြစ်၏။

"နီဖရာ" မင်းသမီးကလေးမှာ သီဗီဘုရင် "ခေပါရာ" နှင့် မိဖုရားကြီး "ရီမာ" တို့ ၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးတော်ကလေး ဖြစ်၏။ ရီမာမိဖုရားကြီး၏ ခမည်းတော် ဗေဗီလုံ ပြည့်ရှင်ဘုရင်ကြီးသည် သိုးထိုးများ ၏ ရန်မှ ကာကွယ်ရန်နှင့် မိမိ၏ အင်အားကို ဖြည့်တင်းရန် သမီးတော်

အား ခေပါရာနှင့် ထိမ်းမြားပေးခဲ့ရာ နီဖရာမင်းသမီးလေးအား ဖွားမြင်ပြီးနောက် မကြာမီပင် ခေပါရာဘုရင်ကြီးသည် ရထတ်သမျှ သော စစ်သည် တော်အင်အားကို စုရုံးကာ နိုင်းမြစ်ကြီးကို စုန်ဆင်းစစ် ထွက်ခဲ့၏။

သိုးထိန်းတို့ ကား "မန်းဖစ်" နှင့် "တန်နစ်" မြို့မှ သူ့အား ဆီးကြိုတို က်ခိုက်ရာ စစ်ပွဲတွင် ခေပါရာ ကျဆုံးလေသည် ။ သူ၏ စစ်တပ်များမှာ အရေးနိမ့်ခဲ့သော်လည်း ၊ ရန်သူ အမြောက်အမြား ကိုကား သုတ်သင်ချေ မှုန်းနိုင်ခဲ့သေး၏။

သို့နှင့် သိုးထိန်းတို့ ၏ စစ်ဗိုလ်မှူးသည် သီဗီမြို့သို့ ဆက်လက်ချီတ က်ရန်အကြံကို လက်လျှော့ကာ ကျန်ရှိသမျှလူအင်အားကို ပြန်လည်စု ရုံး၍ တပ်ခေါက်ပြန်သွားကြကုန်၏။ သိုးထိန်းဘုရင် "အပက်ပီ" သည် ဤသို့ အောင်ပွဲရခဲ့သဖြင့် အီဂျစ်တစ်ပြည်လုံး၏ ဘုရင်ဖြစ်လာခဲ့လေသ န် ။ ခေပါရာဘုရင်ကြီး၏ ကျန်နေသေးသော အချို့ မှူးကြီးမတ်ကြီး များ သည် လည်း သိုးထိန်းဘုရင် အပက်ပီထံ ဝင်ရောက်အညံ့ခံကြကုန် ၏။

သိုးထိန်းတို့ လည်း စစ်ကို ငြီးငွေ့လာကြပြီ ဖြစ်၍ စစ်ရှုံးသော အီဂျစ် တို့ အပေါ်တွင် ပြင်းထန်စွာ နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြု၊ အခွန်အတုတ်များ လည်း အဆမတန်တောင်းခံခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့ ၏ ရှေးအယူဝါဒများကိုလည်း လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် ပြုခဲ့လေသည် ။

သီဗီမြို့သူမြို့သားများ ထံမှ စစ်နိုင်ဘုရင် အပက်ပီတောင်းဆိုသော အချက်တစ်ချက်ရှိ၏။ ထိုအချက်မှာ ကျဆုံးသွားရှာသော ခေပါရာဘုရင်ကြီး၏ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မိဖုရား "ရီမာ" နှင့် နန်းညွန့်နန်း လျာ "နီဖရာ" မင်းသမီးကလေး ဖြစ်၏။ သို့နှင့် ရီမာမိဖုရားသည် သမီး

တော်လူမမယ် နီဖရာ မင်းသမီးလေးနှင့် အတူ ထွက်ပြေးပုန်းအောင်း နေရရှာသည်။ ။

မင်းသမီးကလေးအား ဖွားမြင်သောညတွင် အထိန်းတော်ဖြစ်သူ " ခေမာ" က ဟာသာနှင့် အိုက်ဆစ်နတ်သမီးနှစ်ပါးတို့ ကိုယ်ထင်ပြကာ မင်းသမီးကလေးအား နမ်းရှုပ်သွားသည် ကို မြင်လိုက်ရသည် ဆို၏။ မိဖုရားကြီး ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်ရရုံမက၊ သူ့မှာ ဒုက္ခအမျိုးစုံနှင့် တွေ့ ကြုံရမည် ဖြစ်သော် လည်း ၊ မင်းသမီးကလေးသည် နှစ်ခြမ်းကွဲ၍ နေသော အီဂျစ်ပြည်ကြီးကိုပြန်လည်စုစည်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထိုည၌ပင် အိပ်မက်မြင်မက်လေသည်။ ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ ဤအကြောင်းစုံကို ခေပါရာဘုရင်ကြီးအား လျှောက်ထားရာ စစ်ထွက်မည်ဆဲခဲရှိနေသော ဘုရင်ကြီးသည် မိဖုရားအား နှစ်သိမ့်စကား ပြောကြားရှာ၏။ သို့စေကာမူ အိပ်မက်အကြောင်းကို ဟာသာနှင့် အိုက်ဆစ်နတ်ကွန်းများ ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးများအား တစ်လုံးမကျန် လျှောက်ထားလေသည်။ ။

ထိုအဖြစ်မျိုးမှာ မကြုံစဖူး ထူးကဲလှသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးများက ရီမာမိဖုရားကြီး၏ အိပ်မက်နှင့် တကွ၊ ခေမာတွေ့ မြင်ရပုံတို့ ကို အလွှာ ၃ စောင်ရေးသားပြီးလျှင်၊ တစ်စောင်ကို မင်းသမီးလေး နီဖရာအတွက် သိမ်းဆည်းထားရန် ရီမာမိဖုရားကြီးအား ပေးအပ်၍ ကျန်အလွှာတစ်ခုစီကို ဟာသာနှင့် အိုက်ဆစ်နတ်ကွန်းများ တွင် လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားလိုက်၏။

စစ်ပွဲတွင် ခေပါရာဘုရင်ကြီး ကျဆုံးကြောင်း ကြားရသောအခါ ရီမာသည် မိမိခံစားရသည့် ဒုက္ခတို့ ကို အိပ်မက်ထဲတွင် ကြုံတင်သိမြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ များစွာ ပူဆွေးခြင်းမဖြစ်လှဘဲ "ကျွန်ုပ်၏

ကြင်ယာတော် အသေဆိုး သေရသကဲ့သို့ နန်းလုဘုရင်လည်း အသေဆိုး သေရလိမ့်မည်" ဟု သာ ပြော လိုက်၏။

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ အပက်ပီဘုရင်ကြီးသည် များစွာ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဗေဗိလုံလူမျိုးများမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကျွမ်းကျင်ဆုံး မှော်ဆရာကြီးများ ဖြစ်သောကြောင့် ပေတည်း။

ဤသို့ဖြင့် အပက်ပီဘုရင်ကြီးသည် အီဂျစ်နှင့် ဗေဗိလုံနိုင်ငံတို့ အညီအညွတ်ဖြစ်က နိုင်းမြစ်ဝတွင် အုပ်စိုးသော မိမိတို့ သိုးထိန်းဘုရင်တို့ မှ အခက်ကြုံကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း မှူးမတ်များ နှင့် တိုင်ပင်၏။

ထိုအခါ မှူးမတ်ချုပ်ကြီးက ဤသို့ဆိုလျှင် ခေပါရာဘုရင်နှင့် ဗေဗိလုံမင်းသမီးတို့ မှ မွေးဖွားသော အီဂျစ်မင်းသမီးကလေးမှာ နှစ်ခြမ်းကွဲလျက်ရှိသော အီဂျစ်ပြည်ကြီးကို စုစည်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု နိမိတ်ဖတ်ထားသည့် အတိုင်း မိဖုရားနှင့် တကွ မင်းသမီးကလေးကိုပါ ခေါ်ယူထားရလျှင် သင့်လျော်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အကြံပေးကြ၏။

"ကျွန်ုပ်အား အသေဆိုးသေမည်ဟု နိမိတ်ဖတ်သူကို ခေါ်ယူထားသည် ထက်၊ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးအား လက်စတုံးစေရလျှင် မကောင်းပါလော့"

"သို့သော် အရှင်မင်းကြီး သေသူကား ရှင်သူထက် အစွမ်းရှိပါသည် ။ ထို့ပြင် နိမိတ်စကားအတိုင်းမှန်လျှင် မင်းသမီးကလေးအား သေအောင် သတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ လွှတ်၍ ထားလျှင်လည်း ဗေဗိလုံတိုင်းပြည်နှင့် ပူးပေါင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ အား တိုက်ခိုက်ရန် သွေးဆောင်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ အား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်၍ ထားပါလော့"

"သင့်စကား မှန်ပေသည် ။ မိဖုရားနှင့် တကွ

သမီးတော်ကလေးကိုပါ ကျွန်ုပ်၏ နန်းတော်သို့ အရောက်သွားရောက်
ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြလော့။သို့သော် ပထမတွင် သာယာညှင်းပြောင်း ဖျောင်း
ဖျပြောဆိုရမည်။ မရသောအခါမှ သီဗီမြို့သူမြို့သားများကိုယ်တိုင် ဖမ်း
ဆီးပေးရန် လာဘ်သပ်ပကာ ပေး၍ ကြံစည်ရမည်"

ဟု အမိန့်ချမှတ်လေသည် ။
